

A sorrendben következnek a népnevelő társadalmi állása.

Ma még a népnevelők a társadalomban nem csak nem bírják azt a befolyást, mely őket megilleti, hanem nagyon sok helyen csak eltűrt egyéneknek tekintettek mindenfelé. Lehet, sokan azt fogják állítani, hogy a tanítók maguk okai. Ez nagy tévedés. A magyar népnevelőkben meg van az önrizet, meg van a hivatás iránti lelkesedés, meg van a társadalmi műveltség: de hiányzik a társadalomban a jóakarát, beismerni azt, hogy a tanító oly képesített egyén, kinek a társadalomban szerepléshez joga van.

S honnét ered az, hogy a társadalom ezt beismerni vonakodik? Egyszerű a felelet. Önnét, mert tudja mindenki, hogy a néptanító bármily öntudatosan működik is, bármily magaslatán áll is hivatásának, több nem lesz belőle, mint iskola-mester, vagy a sors különös kedvezése mellett, legfeljebb is iskola-igazgató. E helyzetet meg kell változtatni. Törvényhozásilag intézkedni kell az iránt, hogy a tanító, nyert képesítésénél fogva, iskola-igazgató, tanfőlügyelő, miniszteri előadó lehessen, szóval biztosítani kell a tanítóságnak a fokozatos előléptetést, mit az, képesítésénél fogva, jogosan megkövetelhet.

Rendezni kell haladéktalanul a tanítók fölötti főnhatóságok hatáskörét, mert a jelenlegi törvény intézkedései nemcsak hogy nem kielégítik, de még nem ritkán összehúzóésre is adnak alkalmat.

Ha az egyetemes gyűlés a most elmondottakat szem előtt tartva, az igényeket méltányolva fogja megtenni előterjesztéseit a kormányhoz s az a méltányos kívánalmakat — hinni akarjuk — készséggel fogja teljesíteni, úgy a nagy eszme — népnevelésünk ügyének fölvirágozása — meg fog testesülni.

A küzdelem babért terem!

A népnevelők küzdelmének nem maradhat el jutalma!

A meddő vita, csak időt pazarol, de eredményre nem juttat soha!

Félre tehát a meddő vitákkal! Értsek meg egymást a népnevelők s váltva véredekjenek a jót keresztül vinni, akkor és csak úgy lehet remény, hogy

Végtere is a doktor hunyászokodott meg a hosszas, mely pillantás elől s majdnem zarvarba ejtette az a tekintet, melyet oly rég óhajtott közelebről látni.

Hozzá lépett s mohón nyult a feljé nyújtott kéz után, melyet el se érezett. Szemébe nézett a leánynak. Az állotta tekintetét.

A diagnózist par distance is megállapíthatta, illetőleg meggyőződhetett annak igazságáról, melyet orvostársaitól már hallott. Betegségét az atavizmus révén kapta. A betegségre való hajlama s az a békés epe nélküli természet, a rendkívüli emlékező tehetség s a szellemesség kifejezése az arcon és szemekben, a bémulatos megadás valamelyik példányának voltak tulajdonságai. Egész nemzedéket ugrott át ez a sajátságos állapot s most ő benne lépett ismét föl. A családban többször előfordult már ez az örökölött betegség kisebb-nagyobb példányokban.

Doktorunk tudta, hogy élélhet soká a beteg, de kellő vigyázat nélkül a minden betegségre fogékony test gyorsan is tönkre mehet.

Beszélgésbe kezdett a leánnyal. Egészen elbájoalta. Mikor állapota felől megnyug-

az egyetemes gyűlés eredményes leend, melyre, hogy a népnevelők minél nagyobb számban jelenjenek meg, ez a mi óhajtásunk most, midőn már közel az idő, inost:

„a tizenkettedik órában.“

G. Gy.

ORSZÁG-VILÁG.

Midőn lapunk a világ eseményeit mind- eddig nem vette föl keretébe, azon nálunk uralkodó fölfogás által kényszerítve tette ezt, mely a vidéki lapokat nem tartja illetékeseknek arra, hogy az általuk dominált vidék érdekeinek megvédésén kívül is kiterjessze figyelmét s hogy így az erre sokkal alkalmasabb napilapok dolgába belekötárkodják. S most, midőn rovatot nyitunk a tágasabb körben történő események rövid elbeszélésére: legtávolabbról sem akarjuk ezzel kifejezni, hogy az említett — bár eléggé téves — fölfogás megszünt volna, hanem egyedül azon okból tettük ezt, mert mi azon tapasztalatra jutottunk, hogy igen gyakran még azok is, kiknek alkalmuk volna ugyanezen a napilapok hasábjairól venni tudomást, az ily eseményekről nem igen szeretnek azon — mindenesetre fáradságos — munkával foglalkozni, hogy a napilapok össze-vissza hányt anyagából s főleg az egymással homlok- egyenest ellenkező vagy semmit nem mondó sürgönyökből kiválogassák azon részeket, melyek valóban fontosabb dolgokat tartalmaznak. Másrészt meg tekintettel akarunk lenni olvasóink azon nagy számára, kiknek körülményeik nem engedik meg a napilapok olvasását s így akárhányszor tudomást sem vesznek ily dolgokról, melyek máskülönbben érdekelnék őket. Ily cél által vezéreltve természetesen nem fogunk kiterjeszkedni ily dolgokra, melyek a napilapoknál csak lapoltételekül valók, külön tudósítokat sem küldünk Bismarckhoz, vagy Milán királyhoz, hogy meginterwiewolják őket; hanem csak rövid extractumban tájáljuk föl, a mikkel olvasóink figyelmét fölkelteni véljük.

Ezeket — némileg a saját megnyugtató- sá- végett is — előre becsátja, hozzáfogunk a közelmúlt eseményeinek előadásához.

*

Hazánk ipari haladásának föltüntetésére szolgáló fontos esemény van készülőben Aradon: az a váltóidősi délmagyarországi kiállítás megnyitása. E kiállítást, melynek 2000 □ méternyi terület a Maros partján áll rendelkez-

zésére, jövő hó 2-án nyitja meg Baross miniszter. A kiállítás tartama alatt, október 6-án fogják leleplezni az aradi 13 vértanú emlékszuobrat is. Ez eseményen kívül nem sok kiállítás van arra, hogy valami megzavarja nálunk a múlt napok egyhangúságát.

Annál inkább a külföldön. Tözsomszédságunkban, Szerbiában meglehetősen zilált állapotok uralkodnak s már azt is rebesgették, hogy Milán király a kormány részéről a legszigorubb fölügyelet alatt áll, a mennyiben a katonaságot a maga részére megnyerni s így az uralkodói pálcázt visszaszerezni szándékozik. Ez ország irányunkban sem viseltetik a legjobb szomszédi indulattal: a Duna partja mellett csak a napokban is rálöttek a magyar pénzügyörökre és a póstára.

Bulgáriában fontos dolgok vannak készülőben. Mikor a fejedelem, Koburg Ferdinánd, fűrdőre ment, franciaországi rokonai közvetítésével az orosz befolyás mindent elkövetett, hogy őt visszatérésében meggátolják. Azt akarták, hogy mondjon le állásáról az Orszország által kinevezendő fejedelem részére. Azonban ő nemcsak hogy határozottan vonakodik e kívánásnak megfelelni, hanem még Bulgária függetlenítését és királysággá való átalakulását is óhajtja keresztül vinni — mint mondják — Karlsbadból való hazatérte után, a miben őt a nép hangulata nagyon támogatja.

Az orosz befolyás Romániában is érvényt akart szerezni: pár nap előtt jöttek ra bukaresti orosz követ ebbei üzelmeire s több orosz kémert is elfogtak.

Németországban és Angliában azon csere képezi a közbeszéd tárgyat, melylyel az angolok Helgoland szigetét átadják a németeknek keletfirakbi birtokaiért. Az ünepelely átadás nemokára megtörténik. Vilmos császár jelenleg Svédorszag partjainál utazgat hajójával. Ismét Szt. Pétervárra szándékozik menni, hová nejt is elviszi. E császártalálkozásból sok jó és rossz reményt fűznek, a mi azonban valószínűleg csak egyszerű latogatás jellegével fog birni.

Belgium a Stanley segítségével Afrikában alakított Kongó-államot készül közvetlen főnhatóság alá helyezni, a mire nézve azonban nagy ellenzéssel találkozik Franciaország részéről.

Spanyolországban a kolera mind- inkább kezd tét foglalni, különösen Valencia kerületében tizedeli meg a lakósokat. E veszedelmes betegség föllepét legutóbb Kisz-Ázsiában is konstataáltak.

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközönséget)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasói-e lapunknak vagy sem — tisztelettel főkér-

tatta, lassan kivonta kezét az övéből s helyet mutatott neki vele szemben.

A doktor sokszor megszerette volna említeni a nyitott ablakot, a pálmát, de az a jósa- gos arcz, azok a nagy szemek a háj mellett annyit tiszteletet parancsoltak, hogy nem volt hozzá bátorsága.

Mikor már menni készült, a beteg hozta elő czélatos mosolygással.

— Szabad levegőt lehet szivnom, a nyitott ablaknál? Üdit engem.

Azokkal a nyílt szemekkel bele nézett a doktor lelkébe, a ki most állotta a fürkésző pillantást és azt felelte, hogy: igen.

Csak a hús légtől óvta.

Mig tanácsokat adott, azt a finom kezét mindig a magáiban tartotta. Az nyugodt volt, hanem az övé reszketott.

Kissé bosszankodott, hogy oly gyengének érezte magát.

Olyan kicsinek tűnt föl az előtt a nagy lélekerejű leány előtt.

A ház keresztfolyosóján az a kaméliás hölgy várta s látogatását kérte.

Az orvos bement.

Tíz apró bajt is előszámlált, a melyek kellemetlenné teszik hol éjjelét, hol nappalát.

A doktor az első pillanathban látta, hogy semmi baja sincs, de az affektált s folyton azon tételözdött, hogy nagy beteg lesz.

Nyugodt életmódot ajánlott neki s hogy minden izgalomtól őrizkedjék, egyebet semmit. Az asszony legnagyobb tartóztatására sem maradtott soká.

A doktor néhány napra távol volt. A szomszéd ablakok közül megint csak az egyik volt nyitva, mire visszatért s pedig nem az, amelyik őt érdekelte. Sietett át szép betegéhez. Nagyon rosszul volt. Meghültt egyik hüvös este.

Órákig ott időzött az ágya körül, jól esett őt ápolni. S a beteg is nyugodtabb lett.

Mikor haza indult, a folyosón szobaleány állta útját, hogy a nagyságos asszonya rosszul érezi magát. Vele ment.

Az orchideás özevgyhez vezette.

Bement hozzá.

Azon kezdte, hogy az anamnézissal meg sem elégszik, mert az ő baját csak objectív megvizsgálással lehet meghatározni, s azt is tanácsolta neki egy távoli orvos rokonra, s kijelen-

jük, a gabona állásáról, a termésre való kilátásokról, esetleg természeti veszedelmekről és nagyobb károkról értesíteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedési körből érkeznek hozzánk hiteles tudósítások — kölcsönösen tudomást szerezhetnek vidéki gazdáink a más környékeken levő állapotokról, a mely tájékozás, hogy föltöbbsz fontos a gazdára nézve, magyarázunk sem kell. Tudósításokat levélben vagy egyszerű levelezőlapon köszönettel fogad a

„Pécsi Figyelő“
szerkesztősége.

— **(Kossuth huga elutazása.)** Rutkay né Kossuth Lujza kedden délelőtt búcsuzott el Pellérdon rokonaitól, Bráza y Kálmán földbírtokostól és családjától, kiknek vendégszerző kastélyában két héten át a legkellemesebb napokat töltötte. Háromnegyed 11 kor ült föl Bráza y és az Ambrozovits család társaságába a pellérdi megállóhelynél a Barcsról jövő vonatra s 11 órakor élt Pécsre, a hol az allomás Simon fáy Janos orsz. képviselő, Szuly Janos ügyvéd és neje, Papp József és Haksch Lajos lapunk szerkesztője jelentek meg, hogy búcsut vegyenek a nagy bontatlan nővérétől. Rutkayné, kinek Szuly ügyvéd és neje két hatalmas rózsacsokrot nyújtottak, a legszívesebben búcsuzott el mindegyikétől, kijelentve, hogy a körükben töltött napok felejthetetlenek lesznek előtte. A vonat egy negyed 12 órakor indult el, mely Rutkayné az Ambrozovics család kíséretében Eszéken át Zomborba viszi. Az ég vezérelje a szeretetreméltó tisztet matronát, öreg testvérátja őrző angyalát minden utátn!

— **(A „Pécsi Dalárda“ fölsőmagyarországi körútja)** — hosszas vajadások után — részben mégis dűlőre jutott. Azért részben, mert az eredeti tervtől eltérőleg a dalárda csak Egerbe megy, a melynek dalegylete tudvalegőleg kezdeményezője volt e körútnak — vendégekkül híván városukba a pécsi dalestévéket. A „Pécsi Dalárda“ e szerint a Kassán és Miskolcon tervezett hangversenyektől eláll, miután az említett helyeken a közönség a mostani fűrdő-évadban föltötte megritult s így a dalárda a jótékonycéllra rendezendő dalestélyek sikeretelenségétől tart. Egerben azonban — a folyton érkező hírek szerint — annyira föllekelült a közönség a „Pécsi Dalárda“ jöttének hírére, hogy a Szederkényi orsz. képviselő elnöklötte alatt alakult 60 tagu fogadó — rendező bizottságot valósággal ostromolja a pécsiek iránt való érdeklődésében. A „Pécsi Dalárda“

fogadtatása Egerben előreláthatólag imponáns mérvet fog ölteni. A dalárda egyes tagjai az egri Unnepek után azonban mint magán-touristák ellátogatnak Kassára és Miskolcra, valamint Tátrafüredre is s ha kellő számmal lesznek ily kirándulók, nincs kizárva, hogy szűkebb körben hangverseny is rendeznek az illető városok valamely jótékonycéllu intézménye javára. A dalárda augusztus 1-én este indul el Pécsről.

— **(A kiknek verekedés a mesterségtől.)** Vasnap estelele ismét veres verekedés színhelye volt a „Két pisztoly“ korema. Süle Janos és Szemes András munka nélkül csavargó napszámok voltak a főhősei a vasárnapi koremai csatának, ugyanazok, a kik több héttel ezelőtt ugyanabban a koremban hová katonákkal viaskodtak, a mikor is Sülenek a fejét úgy beszakították, hogy abból féltényrnyi bianyzik s a kórházban kellett ápolni. Süle azonban nem találta olyan veszedelmesnek az ő koponya-folytonossági hiányos fejét, mint az orvosok s egy szép napu megugrott a kórházból, a miért is a rendőrség erősen kereste Sülét. Vasárnap aztán megtalálta; még pedig úgy, hogy a budai külvárosi rendőrséget a „Két pisztoly“ höz hívták, mivelhogy ott nagy verekedés folyik. Az odasiető rendőr fölsíemerte a verekedők közt Sülét s el akarta fogni, ez azonban biroka kelt a rendőrről s megfutott. A rendőr segélyre jött egy másik őre a rendnek, de az sem birt az időközben utolért Sülével és társával. Erre a központból kérék segítséget s inut még két rendőr sietett ki, így aztán a megugrott verekedőket az „Amerika“ koremban fogták el, a hol azonban azok csak hosszas tusa után adták meg magukat, miközben Süle az egyik rendőrnek bicskával a czombjába is szúrt. A rendőrök végre legyűrtek a két haramiát s derekasan megkötözve hozták be a kapitánysághoz.

— **(Változás az egyházkerületi tanfőügyelőségben.)** Szeifricz Antal kanonok s a pécsi egyházegylet kerületi tanfőügyelője tanfőügyelői állásáról lemondott s a megyés püspök Lechner Janos dr. kanonokot s a papnövelde igazgatóját nevezte ki egyházkerületi tanfőügyelővé.

— **(A zirczi apát kitüntetésé.)** A zircz-ezisztéri rendet nagy kitüntetés érte. A hivatalos lap pénteki száma közölte Supka Jeromos zirczi apát fejedelmi kitüntetésének híret. A jeles főpap a Ferencz József rend középkeresztjét kapta a királytól „az egyház és a tauntgy, különösen pedig a zirczi ezisztéri rend érdekében kifejtett kiváló hasznos és áldozatkész működése elismerésül.“ A királyi kitüntetés ebben az esetben méltó férfi érdemeit jutalmazta meg. Ez alkalomból a „B. H.“ így ír: Mikor Supka Jeromos körülbelül tíz év előtt a ezisztéri rend élére állott: a rend kormányzatában számos olyan reform

várt megvalósításra, a melyek nélkül a rend aligha felelhetett volna meg az ellenében támasztott fokozottabb igényeknek. Apátságának kezdetére enek azok a terhek, a melyek a bajai főgimnázium átvételével jártak. A szentgotthardi apátság jövedelmei (a gotthardi apátság a bajai gimnázium átvétele alkalmával egyesített a zirczi apátsággal) távolról sem fűdöztek az új gimnázium föntartásának költségeit. Intenzivebb gazdálkodás és takarékoságot kellett rendeztesíteni, hogy a rend anyagi romlása nélkül teljesithesse kötelességét a közoktatás terén. Supka vezetésé alatt ez csakamár meg is történt. A legszívesebben ellenőrzéssel és takarékosággal párosított gazdálkodás váltotta föl a jobb és boldogabb idők nagyúri módját. Csakis ily módon lehetett előteremteni a reformok költségeit. Ez újítások közt első sorban állott a rendtagok mentül megfelelőbb kümvitelésének biztosítása. E végből a rendi növendékek számára, a kik ezelőtt Egerben végeztek a gimnázium fölsőbb osztályait, a zirczi anyakolostorban kurzust kellett berendezni, a zirczi teológiát pedig át kellett helyezni a fővárosba, hogy a theologia növendékei egyttal az egyetemet is látogathassák és a tanári diplomát megszerezhessék. Mindez nagy mértékben vette igénybe a rend áldozatkészességét és főpapjának bugzóságát a rend és közgyé érdekei iránt. A rend szellemi növényének emeléseivel a hazai közoktatástigynék tett szolgálatot, még pedig jelentős szolgálatot, mert a rend négy főgimnáziumot tart len (ezek közt a pécsit is Szerk.) közmegelegedésre. A királyi kitüntetés ennek a közmegelegedésnek is adott kifejezést, midőn a mévelt és hazafias rend fejt a Ferencz József rend keresztjével díszítette föl.

— **(A „Pécsi Dalkosor“ dalestélye.)** A „Pécsi Dalkosor“ július hó 27-én, vagyis jövő vasárnap a Scholz-féle söresarnokban saját alapja javára tánczszal egybekötött dalestélyt rendez. A dalestély műsora: 1. „Elhervadt már a virág,“ Eckhardt A.-tól. 2. „Népdalok,“ Szentirmay E.-tól. 3. „Szerenada,“ Pache Janos tól. 4. „Vadászdal,“ Storch A. M.-tól. 5. „Hüs zöld liget,“ Abt F.-tól. 6. „Ki a gonddal,“ Rieger N.-tól. Belépti díj személyenként 50 kr., pártoló tagoknak, kik Ganter Ferencz úrnál (Király-utca, segyélyző egyleti épület) válthatják meg jegyeiket, 30 kr. Kezdeté 8 órakor.

— **(Árad a Duna.)** Fölfordult állapotok! Amig mi nem tudunk eléggé elbujni a meleg elől s naponta kétségbeesve nézzük a hőmérőt, vajjon szándékozik-e esni a higany, mely konokul állapodott meg a 25—27 fok között; amig Amerikában ezerszámra pusztulnak az emberek a napszúrástól; addig a havasokról folyton sürtü havazás és fagy híret olvassuk a lapokban; s amig nálunk csak így espenként adják a kutak a vizet: addig a vén Duna arra a furcsa öltetre botlott, hogy ő most megárad. És naponta olvassuk a lapokban a mindenfelől jövő híreket,

tette, hogy bátran tegye a doktor, ő egészségért mindent félretéve, aláveti magát az alapos vizsgálatnak.

A doktor arcába futott a vér. Megtapogatta úterét s kijelentette, hogy nincs szükség a vizsgálatra, mert a szervezet erős és egészséges.

Mikor egy kicsit megnyugodott az asszony, a nyitott ablakot kezdte emlegetni, meg hogy ő mindig látja a doktor urat s érdekel lesi minden mozdulatát stb. stb.

A doktor nem nézhete tovább azt a szenvedélyes és veszedelmes arcot, nem hallgathatta tovább a mézes szavakat — hanem iparkodott menekülni.

Haza sem ért, már utána ment a jóságkormányzóék stafétája. A kisasszony rosszul volt, vissza kellett sietni.

A mig ő az ágyánál volt, mindenki nyugodtabbá lett a beteggel együtt.

A leány arca szép maradt, alig látszott rajta, hogy gyöttri valami, szeméi beszéltek ajkai helyett s azoknak beszéde rege volt, történet, melyet a doktor megértett és sirni tudott volna rajta, úgy elérékenyült.

Másnap, amikor rendelő órája érkezett, az első beteg, aki belépett hozzá — a kaméliás hölgy volt, aki határozottan követelte, hogy most már tüzetesen vizsgálja és állapítsa meg az ő baját.

Majd hogy erőszakkal nem vonta dagadó mellére az ifju ember fejét, hogy hallgassa meg a szive vérzését, mert annak rendetlenek kell lenni. Mikor az orvos megtette a kívánságát, pihegett a keble és meleg lehelése elöntötte az orvos arcát. Nem észlelt semmit.

Félt ez asszonytól, mert már veszélyessé kezdett válni. Magaviselete is olyan volt, hogy mikor így egyedül érezte vele magát, félt, hogy kisértetbe hozza.

Azt kívánta, hogy kopogtassa meg a mellét, mert fáj, mérje meg a test hőmérsékét, mert láza van, és használja ezt meg azt a mikroszkópot, meg tükröt, amit az ő doktor rokona rekomendált neki.

Az orvost elhagyta türelme. Ugyanezokor hívták a szomszédba is.

Kürtán akart végezni. Azt mondta a kaméliás mádámnak, hogy neki más orvosság nem használ, mintha ferjhez

megy. Mivel pedig neki erre sem ideje, sem gustusa nincs, tehát rajta nem segíthet, azért is ajánlja magát! — ezzel ott hagyta az ájuldozó asszonyt és rohant az ő betegjéhez.

Mikor belépett, a nagy szemek már csukva fogadták, csak a kezét nyújtotta feléje. Mikor megfogta azt, önfelédten csókolta meg. Nem vonta vissza, hanem fáradt szempilláját fölemelte s meg is szólalt.

Azt az ujjalevellé palmát bizta gondolása alá.

A doktor mindent megkísérelt, haszontalan volt. A maga életének felét adta volna oda, csak az övét megtarthassa. De az a gyenge tudó oly csendesen pihegett... kevés volt a remény. Még akart valamit mondani s oda is vonta az orvost kezénél fogva, aki ráhajolt...

E pillanatban lélekszakadva jön be a kaméliás hölgy szobálya, hogy a nagyszágos asszonyát ájulva hozták haza, jöjjön rögtön az orvos.

— Pusztulj! bánom én, ha az egész világ fölfordul veled és asszonyoddal együtt!

... A kedves beteg már halott volt...

Ujlaki Géza.

melyek a Duna vizállásának rohamos emelkedéséről szólnak. Mohácsos is árad a Duna, még pedig rohamosan. Csütörtökön 406 ctméter volt a vizállás, pénteken már 428 ctméterre, szombaton pedig 462 ctméterre emelkedett. A mohácsi járás főszolgabírája ennél fogva fölhívta a pécsi püspöki uradalom és utasította Mohács, Duna-Szekeső és Kölked községek eljárásait, hogy a szükséges árvizvédelmi intézkedéseket foganatosítsák.

— **(Pósthajók járata.)** Ez év július hó 20-ától fogva a Budapest-Zimony és Belgrád közötti pósthajók naponként fognak közlekedni, Budapestről Zimony-Belgrádba, a bécs-budapesti pósthajóhoz való közvetlen csatlakozással, 11 órákor este indulván. A Budapest és Orsova között eddigelő az orsova galaczi pósthajóhoz való csatlakozással, háromszor hetenkint közlekedő pósthajók járatai, továbbá a Budapest és Mohács között naponként 12 órákor délelőn közlekedő személyhajó-járatok továbbra is főtartatnak, ellenben elmaradnak az eddigi hajójáratok (6 szor hetenkint) Mohács-Zimony és Belgrád között.

— **(A Dollinger-féle betörés)** tetesét, kinek fényes nappal véghez vitt vakmerő betöréséről múlt számunkban írtunk, a rendőrség már megcsipte. A tett elkövetését követő napon erős gyanyó tolytan letartóztatott a rendőrség egy suhancozt, a ki különben notorius tolvaj hírében állott s a következő napok alatt, a vizsgálat folyamán kiderült, hogy csakugyan a valódi tettest fogta el. Zaicsek Antalnak hívják a még csak 21 éves fiatalembert, a ki eddig összesen már 4 évet ült le lopás miatt s a legutóbbi betörése előtt is csak 2 nappal került ki a pécsi központi fogházból, a hol ezúttal 2 és fél évet töltött. A vakmerő tolvajnál a rendőrség megtalált egyetmást a Dollingertől eltolvajolt tárgyakból; így az ezüstpenék között volt talért, szivarszipkát, órát és aranygyűrűket. Csak a pénz nem találják sehol. Mindezek dacára a fiatal tolvaj megalkodottan tagad. A vallatás és vizsgálat még folyik.

— **(Uj katonai érdemjel.)** A „Katonai Lapok”-ban olvassuk, hogy signum laudis elnevezéssel egy új érdemjelet alapított a főlsége. Ez az érdemjel az eddigi írásbeli „legfőbb megdicséres” helyét pótolni van hivatalosan éppen most osztatik ki a érdemes katonai egyének közt. A halvány aranyfényben csillogó signum laudis legszebb és legizlesebb díszemleink közé tartozik, melyek zománcz nélküli vannak előállítva. Egy éremből áll, mely fölött korona látható az alsó részén szerzett érdemekért ugyanazon szalagon viselik, mint a katonai érdemkeresztet. Az érem kicsiny és éles nyomatu. Az előlapon a főlsége képe művészileg van kimintázva s erősen kidomborul az érem lapjáról; a hátlapon a signum laudis fölírati olvasható. A korona szintén kitűnően van kidolgozva és plasztikailag mintazva.

— **(A száj- és körömfájás mint ragály Baranyában.)** Darócz község határában a főherceg-bellei uradalom tulajdonához tartozó „Karapanca” nevű dunai szigeten kitört a ragadós száj- és körömfájás. Az Ámon nevű zombori marha kereskedő által bérben birt nagy kiterjedésű legelőre Kornász zombori mérsáros által a legelőre hajtott 4 darab szarvasmarha hurcolta be a ragadós száj- és körömfájást, ezen, a marhavész után nálunk eddig legveszélyesebbnek ismert betegség, mely az ott levő állatok közt rendkívül ragályozó természeténél fogva elő rohamosan terjedt, hogy f. hó 13-ika óta 72 darab betegedett meg. Az összes előirt óró intézkedéseket Vaniss dárdai főszolgabíró egész terjedelmükben foganatosította; a területet a legszigorúbban elzárta, ainek keresztültételére a főhercegi uradalom 6 erdővédt becsatolt a hatóság állandó rendelkezésére, kik az alkalmak pontokon elhelyezve zár-lánczot képeznek. Ezen kívül az alispán megkezdte a csendőrség szarnyparancsnokságát, hogy a zárlat teljes foganatosításához 4 csendőrt vezényeljen ki. Az elzárt terület érintkezési vonalain óró-táblákat állítottak föl a szolgabíró rendelkezésére, az alispán pedig a kérdéses legelőn lévő állatok beoltását táviró útján rendelte el. Az elzárt területről a hivatalosan miközök kivételével embernek, sem pedig állatnak tavoznia, sem oda menni nem szabad, mely tilalom

át ágása az állat-egészs. törv. értelmében szigorúan büntetetik. A kérdéses kor legelősi tünetei: az állat kedvetlensége, szokás ellenére fekszik, étvágytalanság, utóbb a estlők hasadékaiban valamint a főlső szélén, továbbá a szájból s a szájjal lehenyeiben geny jelentkezik. A kérdéses nagyobb fokban teljesen megszűnik. Az állat elgyengül és orvosi segély hiányában elhull. A hol ilyen jeleseké mutatóknak, az észlelés után haladéktalanul jelentés tennő az előjáróhoz s ez által a főszolgabíróhoz és az ilyen marha azonnal teljesen elkülönítendő, hozzá állatot bocsátani nem szabad és minden érintkezés megszüntetendő; az ápoló ruháit, lábbelijét fertőtleníteni kell karbólal vagy kreo-linnal. Ugyan ezek képezik a külső gyógyszerket. Az ilyen marhák husát élelemre fordítani 1 hónapig elzárás és 100 ft bír. terhe mellett tilos, hasonlóképp tilos annak tejét, börtét vagy bármintet testrészeit felhasználni. — Szerencse ezen veszélyben, hogy az inficiált szigetet a nagy Duna választja el a megye többi részeitől.

— **(Szőlősgazdák figyelmébe.)** Jilly Alajos város gazdasági tanácsos fölhívja mindazon szőlősgazdákat, kiknek akár gyökere, akár sima amerikai vesszőre van szükségük, hogy azok akár nála, akár Horvát Géza, a városi amerikai telep főfelügyelőjénél Ruvald Alajos gazd. főfelügyelőnél, avagy Vársárhelyi Gerő helybírósnál jelentkezzenek a megrendelő iverk kitöltéséig. A megrendelőt azonban még f. évi augusztus 15-ike előtt kell esközölnök, mert az augusztus 15-ike után érkező megrendelések figyelembe nem vehetők.

— **(Szerencsétlenség a cséplőgép-nél.)** F. hó 14-én Somberéken Baner Janos-varkonyi illetőségű napmászó, cséplés közben — a kapott figyelemzetés ellenére — a cséplőgép dobjának nyílásán akart keresztül lépni; azonban szerencsétlenségére elcsuszott, bal lába a dob uylíasa alá került s a gép szétzuza a lábszárát. Kovács dr. bántaszéki orvos még azon éjjel a megsérült lábát térden alól szerencsésen elvette.

— **(A király adománya.)** A király Lovász-Hetény hitközségnek (a pécsváradai járásban) templomépítésre 200 ft segélyt adományozott.

— **(A phylloxera a mohácsi járásban)** mint a „M. és V.” írja, egyre terjed. Jelenlétét konstatáltak legújabbban Mohácsos, továbbá Duna-Szekeső, Racz-Güresény, Liptód, Nagy-Nyarád, Bar és Maiss községekben; ezeknek zár alá vételére a szükséges intézkedések legközelebb megtételek. Már korábban zár alá vettek: Somberék, Lancsuc, Babarac, Kis-Nyarád, Versend és Szajk községek, s így a mohácsi járásban Doboka, Szabar, Kölked, Némethölly, Borjad, Racz-Tóttós, Pócsa és Izsép azok a községek, hol a phylloxera jelenléte konstaltálva még nincsen.

— **(Fürdő-tudósítás.)** A harkányi gyógyfürdőnek az igazgatóság által kiadott hivatalos gyógyjegyzék szerint június 17-ig összesen 1071 fürdővendége volt, az átutazók száma pedig 1804 személy volt.

— **(Rendelet a balesetek ellen.)** Az utóbbi időben történt vasuti balesetek következtében a magyar államvasutak igazgatósága szigorú rendeletet adott ki, hogy a vonatok a legnagyobb óvatossággal vonuljanak be az állomásokra, sőt a megálló helyekre is. A vonatkísérő személyzetnek különben meghagyta, hogy a szabályellenes gyors haladástól óvakodjék s tartsa szem előtt azt a szabályt, hogy a vonatok ne fekézzet kerekkel, a mozgásban levő kocsi által tolatva, hanem mindig gözzel, a lokomotív által vontatva haladjanak be az állomásra.

— **(A Duna áldozata.)** Lendvai István, Pencz János iz-épi plébános kocsija, gazdaságának lovait az Izsép mellett folyó Duna-ágban úsztatta s az ott jelen voltak figyelmeztetése dacára kellenélén messzebb hajtott be a Dunába. A lovak egyszerre mély helyre kerültek s pil lanatra elmerültek, mire a kocsi lebukott a lórol s belefult a vízbe. A lovak aztán ismét fölzúrtak kerültek és küsztek a partra; de a szerencsétlen kocsinak csak holleltetté fogták ki a Dunából.

— **(Fölmentett aljegyző.)** Wodicsk a Ferencz mohácsi kir. járásbírósi aljegyzőt, ki ellen hivatalos hatalommal való vizs-

zaelés miatt vádat emeltek, úgy a büntető, mint a fegyelmi bíróság fölmentette s már állásába is visszahelyeztetett.

— **(Mennyibe kerül az influenza?)** Az Orvosi Hetilap-ban érdekes cikkely ismertei, hogy az első magyar általános biztositó társasággal biztositott emberek közül mennyit ragadott el a muszka járvány s mennyit fizetett ki családjuknak a társaság. A biztositottak közül elhalt 43 ember, 30 férfi, 13 nő, korra nézve legtöbb volt 40—50 éves. t. i. 13, 50—50 éves 7, 60—70 éves 9, 70—80 éves 8, 40 éven alul csak 6. Valamennyit tüdőgyulladás ölte meg. A társaság kifizetett értékül 144.000 forintot, még pedig a legnagyobb summa 40.000 forint volt, negyétől 10.000—10.000 forintot fizetett, a legkevesebbet kifizetés 200 forint volt. Ezek az adatok azt is bizonyítják, hogy az influenza, legalább a magánt biztositási szokott vagyonszabó osztályokban mennyivel pusztítóbb volt, mint pl. a kolera, melynek 1886-iki járványa alatt a társaság csak egy haláleset után fizetett 2000 ft-ot.

— **(A Thurn-Taxisok legendája Turonyról.)** Margit főhercegnő ifjú férjének családjáról olvassuk ez érdekes sorokat a „Vas. Ujs.”-ban: Mint minden történeti családnak, a Thurn Taxisoknak is megvan a maga genealogiai legendája. Ez a legenda az egyik agnak, a Thurnoknak magyar eredetére vonatkozik. A ki ballotta a deli ifjú herceget magyarul beszélni és magyar dalt énekelni szép érczes hangján, szívesen elhívta, hogy Nagy Károly vére a magyar honfoglalókéval ölelkezik ereiben, s képzelme visszaviszi a legmagyarabb főhercegnő ifjú férjét a magyar őskor regés alakjai közé. Ime mit mond a legenda: A Péter és Aba Sámuel ellenkirályi vizsálykodásai által támasztott zavarok alatt két fítestvér: Eckhart és Otmár menekült Stajersországra a Pécs melletti Thurn (most Turony) grófságba, hogy a salzburgi püspök, Dittmar oltalma alá adják magukat. Az agg püspök jóakaratulag fogadta a két keresztény vitézt, kiket az úrra ébredt pogányaság irtó harca üzött ki hazájából, ellátta őket bő javadalmakkal, megtelepítette a dús folyam mentén s megvetette alapját a nemzetiség későbbi emelkedésének. Az ősi fészék pedig, úresen hagyva, egyre pusztult, romladozott, földűlva pártos kezektől, langba borítva a pogány ősvallás fanatikus hiveitől. Mikor fél ezredével később, 1528-ban, a Zápolya által vivott tokaji csatában részt vett Thurn Ákost a baranyai hegyek közé vezette a szétvert magyar sereg bujdosó csillaga, még látta atyai varauak Turony-nak romjait. Így írja ezt egy régi, de a család genealogusai által mindaddig különös módon fől nem említett kútfórás, az 1598-ban megjelent Bayrisch Stammen-Buch és pedig maga a család egykoru leszármazója, Thurn Jakob fölvilágosítása nyomán, a ki Zrinyi Miklós veje volt.

— **(Vasuti tisztképző tanfolyam.)** A budapesti vasuti tanfolyamon, melynek célja és föladata azon egyének elméleti kiképzése, kik a vasuti vállalatoknál a forgalmi, kereskedelmi és táviradai szolgálatban mint hivatalnok alkalmazást kívánának nyerni, a kereskedelmiügyi miniszter intézkedése alapján a folyó évi szeptember 1-én a negyedik tanév veszi kezdetét. Tanfolyami hallgatókúl csak oly egyének vehetők föl, kik eredeti vagy közjegyzőleg hitelesített másolati okmányokkal igazolják, hogy: 1. megfelelő elméleti előképzettséggel bírnak. 2. 18-ik életévüket már betöltötték vagy az 1891. évi január hó végéig betölteni fogják, 3. magyar állampolgárok. 4. a hivatalos magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják, 5. feddhetetlen előéletűek, mi a tanulmányok befejezte óta eltelt időre nézve hatóságilag megerősített foglalkozási és erkölcsi bizonyítványokkal igazolando. 6. a vasuti szolgálatra testileg is alkalmassak, minek bizonyítása a vasuti vállalatok orvosai és a hatóság orvosok hivatvák. A mi az elméleti képzettséget és iskolai előképzettséget illeti, hallgatókúl felvételnek, kik legalább is valamely főgimnáziumot, vagy főrealtanodát, vagy azokkal egyenlő rangban álló kereskedelmi, vagy katonai tanintézetet sikerrel végezték s az előirt érettségi vagy vizsgálat megfelelő eredményvel letették, valamint azok, kik a cs. és kir. hadsereg vagy a m. kir. honvédség tényleges állományában szolgáltak s a tisztvi vizsgát sikerrel letették. A főgimnáziumokkal, s főrealtanodákkal egyenrangúaknak te-

kintettek a közepkereskedelmi és katonai iskolák. A tanév szeptember 1-én kezdődik és egyhuzamban 10 hónapig tart. Beiktatási díj fejében mindenki 10 fúrt tartozik fizetni, ezenkívül 60 fúrt tandíj fizetendő. Azok, kik szegénységük alapján a tandíj fizetése alól magukat fölmenteni kívánják, ez iránt beiktatásuk alkalmával a folyó évben kiállított hiteles adatokra támaszkodó szegénység bizonyítványai fölszerelt külön kérvényeivel folyamodhatnak. További fölvilágosítást a postadíj beiktatása mellett az igazgatóság készséggel megad. Pályázatok augusztus 20-ig nyújthatók be az igazgatóságához címelve, Budapest VIII. Luther és Bezerédj utcák sarkán.

— (Pósta- és távirtda-tanfolyam.)

A budapesti pósta- és távirtda-tanfolyamon, melynek célja és feladata azon egyének előzetes kiképzetése, kik a póstai és távirtdai, közigazgatási, számviteli, pénztári és kezelési szolgáltatást, valamint a m. kir. postatakarékpénztár igazgatóságánál alkalmazást kívánnak nyerni, a tanév f. évi szeptember 1-jén veszi kezdetét és megszakítás nélkül 10 hónapig tart. Az összesen hetekint 39 tanórából a nyelvészeti előadások (együtt 9 óra) a délelőtti, a többiek a délutáni órákban (3–8-ig) tartanak. Tanfolyamai haligatúknak csak oly egyének vétettek föl, kik a köztisztviselőkre nézve az 1883. évi I. t. cz. I. §-ában meghatározott általános kelleknek fölüli iskolai előképzés és egyéb tekintetben hiteles okmányokkal igazolják; 1) hogy a jogi egyetemet vagy akadémiát, vagy a műegyetemet, vagy az ezekkel egyenrangú korábbi és és mostani katonai akadémiát, illetőleg a tüzérségi, hadmérnöki és utászhadapród iskolák egyikét vagy valamely bányászati, vagy erdészeti akadémiát szabályszerűleg bevégezték, vagy 2) hogy legalább fögimnaziumot, vagy föreltanodát, vagy ezekkel egyenrangú kereskedelmi, vagy katonai tanintézetet szabályszerűleg bevégezték, s ezen tanintézetekben az előirt erettségi vagy zárvizsgát sikeresen letették; avagy a cs. és kir. hadseregéül, vagy a m. kir. honvédségéül mint tényleges állománybeli tisztet szolgáltak; 3) hogy legalább 18-ik életévüket betöltötték, vagy azt 1891. évi január hó végeig betölteni fogják; 4. magyar állampolgárok; 5. a magyar nyelvvel szóban és írásban tökéletesen bírják; 6. fedhetlen életűek, mi a tanulmányok befejezése óta eltelt időre nézve hatóságilag megerősített foglalkozási és erkölcsi bizonyítványokkal igazolando és 7. postai és távirtda-szolgálatra testileg alkalmassak, mely körülmény közhatalosi orvosi bizonyítványokkal igazolando. Elméleti képzettség tekintetében a fögimnaziumokkal és föreltanodákkal egyenrangúknak tekintendő a kereskedelmi tanintézetek, továbbá az összes kadetiskolák. Beiktatási díj fejében mindenki 10 forintot tartozik fizetni. Tandíj 40 forint. Azok a hallgatók, kik szegénységük alapján magukat a tandíj alól fölmenteni kívánják, ez iránt a beiktatás alkalmával az igazgatóságnál folyamodványt nyújthatnak. Azon hallgatók, kik szegénység sorsukon kívül jó előmenetelt mutatnak, tizenketten a tanfolyam egész 10 havi tartama alatt a kereskedelemügyi miniszter által 20 trtyini havi pénzsegélyben részesíttetnek. A kik a tanfolyamba az 1890–91. évi tanévre belépni óhajtanak, folyamodványukat f. évi augusztus 20-ig a „Posta és Távirtda-tanfolyam igazgatóságához” (VIII. Luther és Bezerédj-utcák sarkán) küldjék be.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **A fogak és a fájgondozása** czim alatt csinosan kiállított füzetet kaptunk kézhez, melyet németül és horvátul Bauer G. elismert eszaki fogorvos írt s a mely Valentin könyvkereskedésében is kapható 50 krajczárjával. Bauer e művében kimerítő magyarázatokat adja a fog különféle bajainak s ezek okainak, aztán utasításokat a száj és fogak gondozására vonatkozólag. Bauer fogpórt is állított össze, melyből hiányoznak a fogbúrsra és az archusz belsejére káros hatással levő anyagok. Ajánljuk a füzetkét nemcsak azoknak, a kik sokat bajlódnak fogfájással, hanem azoknak is, a kik ép fogakkal díszelkedhetnek; tehát az egészség főntartásához okvetlen szükséges műszereket, fogakat teljes épségükben meg is kell őrizni.

VEGYESEK.

— **A polgármestertől hiteltesítve.** Gaya (Morvaország) Tekintetes úr! tudatom önnel, hogy óhajtatás szives készséggel teljesítem. Varrónó létemre illő életmódot folytatván, már hosszabb idő óta gyomrom nagyon fáj, étvágyam elvészett s emésztési zavarok bántottak, de a midőn az ön svájci labdacsaiból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta sokkal jobban vagyok, miért is ezennel szivesen nyilvanítom, hálás köszönetemet. Hatalmas gyógyítóerejű készítmény, minden lasonló bajokban szenvedőknek a legmelegebben ajánlván, maradok háladáatos lekötélvezette: Prokaska Emma, varrónó. — Ez aláírás valóságát bizonyítom: Valenta, polgármester (P. H.) Gaya kir. város polgármesterei hivatalától, Brandt Richard gyógyszerész svájci labdacsa (egy doboz ára 70 kr.) a gyógyszer-tárakban kaphatók, de meg kell nézni védőjegyet, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt Richard névalírással.

CSARNOK.

Ártatlanul.

— Elbeszélés. Írta Karay Anna. —

I.

— Henriette!...

A szorgalmasan öltögető fehér kezek megálltak egy percze s az ifjú nő férjéhez fordult, szótlanul reá függesztve kérdő tekintetét.

— Mióta nézlek — folytatta az — úgy ülsz ott, mint egy szobor, csak kezeid mozgása árulja el, hogy élsz. Mintha nem is volna a lelked itt. Valjon hol járhatott, hova szállhatott az megint?

— Sietek a munkámmal Ákos, az foglal el. Be akarom végezni még ma.

— Hát a munkádból élsz te? Hát holnap nem épen olyan nap lesz, mint a mai? Más asszony, mikor a férje otthon van, félre tesz minden munkát és csak azzal foglalkozik, csak azt igyekszik szórakoztatni — és te észre sem veszed, hogy itt vagyok.

Mint egy szigorúan nevelt, *vegdelmas* gyermek, Henriette rögtön fölállt, a munka-kosárba tette varrását s fogva székét, oda állt csendesen pipázgató férje mellé.

A főerdész gyöngéden magához vonta őt és megcsókolta szorhoz hasonló finom arczat.

— Milyen halvány az arczat! Más asszony arczat kipirosítja a férje csókja, a tied, bármily forró is a csókod, csak halványabb lesz attól.

— Hát tehetek-e én arról?

— Igaz. Nem tehetesz. Vannak virágok, melyeket éltet, melyeknek szint, illatot ad a nap sugar és vannak, melyeket ugyanaz a nap sugar elsápaszt, elhervasztt és megöl... Csak az a különbség a két virág között, hogy az egyik szereti a napot, a másik nem szereti.

— Ismét a régi nóta! — sóhajtá szomorúan az ifjú nő. — Mint fájnak nekem e mindig megújuló szemrehányó szavak! Hát azt kívánod, hogy arczomat kifessesem?

— Kitéstik-e arczokat a rózsák, melyek kedvező talajban, jó levegőn és gondos ápolásban résztesznek?... És te e balzsamos erdei levegőn sem tudsz fölpirulni, holott nekem minden gondolatom oda irányul, hogy boldognak lássalak.

— Oh Ákos, hát nem vagyok-e valóban boldog is? De parancsolj reá, ha már a rózsákról beszélsz, hogy a fehér rózsafa pirosat nyiljék, valjon megteszi-e?

— Nem tudom elhinni, hogy boldog vagy, hiába mondod. Midőn ajkaid a legvidámabbán nevet is, szemeidből rejtett bánat sugárzik.

— Hát mit tegyek, hogy elhidd? vagy mit tettem, hogy e gondolatot támasztottam benned?

— Más asszony, ha férje jó, örömsugárzó arczczal fut eléje és bucsucókkal kíséri ki, ha dolga után távozik.

— Ha kívánod, azt én is megtehetem.

— Ha kívánod!... Ha saját szived nem kívánja, én nem kívánom...

— Más asszony csacsog, fecseg és kacagva enyeg a férjével, míg te hallgatva nyujtot kezedet, ha megyek és azt hiszed, ha egész nap munkaszatolnál dolgozó és ha az egész ház a rend és tisztaság tüköre, úgy minden kötelességnek megfeleltél. Pedig hídd el Henriette, nem csak a háziasszonynak, a nőnek is vannak kötelmei.

— Miért nem mondtad ezt előbb? Most már tudom, hogy tehedre van, ezután míg te itthon leszesz, nem veszek munkát kezembe, hanem csak veled beszélgetek.

— Ah Henriette — sóhajtá az bánatosan — mit adnék én azért, ha egyszer a te vidám dalodat hallanám! Te sohasem dalolsz...

— Mily bohó vagy te édesem! Hát tudtam én, hogy szereted hallani? miért nem mondtad, hogy daloljak?

— Hát mondja-e, parancsolja-e valaki az erdei madárnak ott kívül, hogy daloljon? Mégia dalol. Dalol, mert szive boldog és boldogsága kis szívében nem férve meg, ajkára száll... Dalol, mert elégedett a fészekben, melyet fáradtsággal épített. Dalol, mert szereti a pártját, melylyel megosztja életét. Dalol, mert annak viszonzerelme boldoggá teszi... S te sohasem dalolsz!...

A férfi elhaglatott egy pillanatra, majd folytatta.

— És miért nem teszed? — Mert szived mélyében boldogságot nem érezesz. Mert e fészekben, melynek jólétéért fáradok, nem vagy elégedett. Mert azt, kivel sorsod megosztottad, nem szereted. Mert annak forró szerelme téged nem boldogít.

Ákos arca mélyen elkomorult. Letette pipáját az asztalra s fölkelve leakasztá az állványtól fegyverét s vadász-eszközeit. Aztán futyogva kintváinak távozni készült.

Henriette a küszöbön újtába állt s megfogta a távozó két kezét.

— Más férfi, ha távozik, megcsókolja nejét... Hát a bucsucók hol marad?...

Futó derű sugárzott át a főerdész komor vonásain. Magához ölelve megcsókolta őt forróan, hosszasan. Henriette karját férje karjába tűzve lekisérte a lépcsőn.

— Meglásd Ákos, ezután olyan asszony leszek, mint te kívánod. De te is légy olyan, mint én kívánom s szemrehányásaidal hagyj föl örökre. Te féltesz, de ugyan mitől, kitől?

— Oh Henriette, az félt, a ki szeret!

— A férfi féltékenysége nem csak azt bizonyítja, hogy szeret, hanem azt is, hogy abban, a kit szeret — nem bizik. Ne sérts féltékenységgel engemet. Hidd el nekem, hogy az a nő, a kit féltelni kell, nem érdemes arra, hogy — féltessék... Te féltesz. De nem balgaság-e az, mikor az én táraaságomat rajtad kívül nem osztja senki? Hónapok mulnak, hogy embert sem látok, engem nem vonz a zajos táraaság, a bálterem, engem nem látsz hódolóktól körülrajongva, mert bizonyára utatnának e fababák. Mitől féltesz tehát?

— Lennél hódolóktól körülrajongva: nem féltenelek. Lennél a bálterem csillaga, az ottbont kerülő hiu asszony: nem féltenelek. Egy árnyék az, kitől én féltelék; egy árnyék a múltból, mely nem enyészett el, hogy az alak, melyet visszavetett, eltávozott, egy árnyéktól féltelék én, a mely szivedben megmaradt és nem engedi oda soha a boldogság fényét belé ragyogni...

Ezzel megszorítva Henriette kezét, eltávozott.

II.

Egerváry Henriettet a legszebb leánynak tartották a városban, melyben lakott.

Környezve szépség, ifjúság, jólét és boldok szeretél, valóban csak a boldogság mósolya volt, mi besugározta bájos arcát. Meg volt neki minden, mi csak egy ifjú leány boldogságához szükséges. Voltak szerető sztllei, kényelmes otthona, gyönyörű toilletjei, barátai, udvarlói, résztvett minden mulatságban s mindenkor ő volt a legszebb és ő volt a ki „legjobb mulatott.”

Udvarlói között csak egy volt, a kit kitüntetett, egy magas, szőke, német származású ifjú: Dörre Herbert és csak egy, kit nem tudott szivelni: Balog Ödön.

És e két ifjú jóbarát volt, dacára annak, hogy mind a kettő halálosan szerelmes volt a szép Henriettebe.

Herberttel a tánczkola parkettjén ismerkedett meg. Elválhatlan táncosa volt. Ha valaki véletlenül az első négyesben megelőzte, Herbert haragos arccal egy szögletbe ült és nem tánczolt senkivel. Sőt midőn a leánya táncosa karján mosolygva elment előtte, a gyermekifjú erővel fojtotta vissza könyeit.

Igy tánczolták keresztül csaknem kizárólag egymással egy boldog telet. Jött a tavasz, enyhe napusgaras, virágos tavasz.

Henriette mindennap egy csokor hóvirágot, ibolyát, majd gyöngyvirágot, rózsát, szegfűt s végre dértől csipett őszirózát talált szobája ablakában, a szerint, a mint múlt az idő.

És mindannyinak egy közös sorsa lett. Először egy forró ajk csókját, aztán néhány boldog szivdobbanást halgatva, pohárba kerültek a végre szárazon egy faragványos szekrényke belsejébe. És minden nap ott virult a virágok mellett Henriette bájos arca is kikönyökölve az ablakon, míg kívül Herbert áldogált a órák hosszant elhosszant, meg nem unva azt, pedig egy óra múlva már nem is tudták miről beszéltek?

Az ébredő szerelem verőfényes, boldog napjai voltak azok. Midőn Henriette elment hazulról, becsukta az ablakredőnyöket szobája ablakán, csak egy szakaszt hagyott nyitva és az mindig változott, hol fűt volt, hol alant, hol jobb-, hol balfelől. És csodálkoztak rajta a barátok, hogy Henriette mily bűbájos kis boszorkány, bármerre jár, Herbertet mindeütt magához vonzza, az mindig rátalál, hogy hazakisérje, bármerre menjen. Persze azt nem látták, hogy az előbb végig sétált a csukott ablak előtt...

Pár év múlva a serdülő lánykából ifjú leány lett s Herbert hosszú vékony alakja is izmosodott és megnyerte a férfias jelleget, a bajuszt és szakállt. Szivökben mi sem változott. Csak úgy ment minden, mint előbb, azzal a kivétellel, hogy Henriette kezdett a bálókbl elmaradni s Herbert már nem az ablaknál áldogált, hanem csaknem minden délutánt Henrietteknél töltött.

Igy aztán az udvarlók is elmaradoztak és tudta az egész város, hogy Henriette rövid idő múlva Herbert neje lesz. Csak egy udvarló nem akart elmaradni s nem látszott tudomás venni az egész dologról s szinte a tolakodásig ment a leánynyal szemben, bár mennyire és bármily világosan tudtára adta az, hogy nem szenvedheti: Balog Ödön.

(Folyt. köv.)

tulajdonképeni magvához, ahhoz a pompásan összehazasított kényvezés és párbeszédhez.

K. Gy. Sem tartalomra, sem külső formára nem oly sikerült a most beklütött verse, mint a multkori. A 6 versszak nem sokat mond; a rimekben pedig nem nagy bőséget áru: el azzal, hogy majd minden szakban ugyanolyan alkotásu rigmusokkal dolgozik s azok is fél keresztimiek.

G. I. A versnek vannak sikerült részei, melyek följogosítják őnt arra, hogy ezt a verset elkludhesse kéziratban az illetőhöz; hanem vannak hibái is, a mi viszont a lapban való közlésére — de csak is erre — alkalmatlanná tesz; fő hibája pedig, hogy nagyon is személyes ügyet tárgyal, mely a nagy közönség elé nem való. Az effajta versek nyilvános közlésre csak nagy költőknek engedhetők meg, a kiknek tudvalegöl meg minden szabad.

É. R. R. „A doktor ur“ nem közölhető. A vége nagyon ellapul.

A. I. Vaszar. Az egész prózában irt költemény, ismert s elhasznált motívumokból megalkotva, s csak az utolsó két sor ad neki kis eredetiséget. De pusztán azért a sort erőnt nem közölhetünk néhány száz olyan sort, melyek nem arra valók.

S. c. h. I. b. a. f. a. Az „Ajánlás“ nem közölhető. Ha va önnel ennél jobb költeménye is — mert ennyiből is látjuk a tehetséget — ugy küldjön jobbat; de ha ez volt a legjobb — mert így szoktak a kezdő poéták, hogy bevezetésül szerintük a legjobbba küldik be — ugy ne küldjön semmilyet.

T. P. Nézze meg a lap homlokát, ott fogja találni ezt a sort: „Kéziratok vissza nem adnak.“

NYILT-TÉR.†)

Válasz t. Rédei Károly úrnak, a „Siklós és Vidéke“ szerkesztőjének.

Lapjának ez évi 27-ik számában egy nyilt levelet intéztek hozzám, melyre — későn kapván kezimbe az — fogadja válaszomat most a következőkben:

Hogy lapja személyeskedő, bizonyítja hozza-m tuezött nyilt levele, s hogy lapjának majdnem minden számában van valaki ellen támadás intézve. Hogy ön, mint szerkesztő, pénzvagyó, bizonyítja a sok személyeskedés, s bizonyítja, hogy pl. ellenem kész volt lapjában egygyű falusi embertől — ki czikkének csak nevét tudta aláírni — személyeskedő közleményt fölvenni, s miután az nem fizetett, dij nélkül is, csak azért, mert gondolta, hogy majd fizet a kistótfalui pap! minthogy az én védelmemet „Nyilt Tér“-ben pénzért közölte! (nyugtam van róla), míg más lap u gyan azt kiadta minden dij nélkül! Micsoda ez, ha nem pénzvagyás? hogy a legszebb szót használjam. Milyen jó is az, ha a kistótfalui pap vagy más fizeti a nyilt-téri közlemény által lapja egy heti példányainak nyomtatási költségét! Szégyelje magát! Egy polgári iskolai tanár bizony szebb úton módon is szerzhette pénzt!

Hogy ön ellenem bujtogat, lázit, bizonyítja az is, hogy még most is, mikor már lapjának előfizetője s olvasója nem vagyok, nyilt levelet ír hozzám lapjában, s gondoskodva lesz arról, hogy hallgatóim azt olvassák, holott azok között egy sines, ki újságot jártna vagy olvasna. Nekem is egyik hívem adta kezembe újságot! Szégyelje magát, hogy ennyire lealacsonyítja a boszu és a harag!

Hogy ön nem mentett s nem menthetett meg semmi bajtól, bizonyítja az, hogy egyházi fölsőbbsegem által soha vád alá vonva, annál kevésbé elítelve nem voltam, s hiszem, hogy nem is leszek soha! ha ön mindig írogat s konspirál is ellenem, sőt többször mint költősegeimet hiven teljesítők lelkész meg is voltam dicsérve. — Mitől mentett meg hát ön? Avval, hogy személyeskedik ön ellenem lapjában, nem mentett meg semmitől, csak tudatlanságát árulta el, mert tudnia kellett önnök, ha csak egy kissé volna is ön mívelt ember, hogy nálunk reformátusok nál még városokban is (Siklóson is) akárhány halottat nem a pap temet el, hanem csak a kántor, ki legközbnyire iskolatanító. — Ha ön nem tudta ezt, miért nem kérdezett meg egy ref. papot, vagy egy ref. intelligens embert, majd az

fölvilágosította volna őnt! S hogy én egy olyan embert, ki egyházi adót nem fizetett, kész lettem volna elprédikálni — ha kívánják s ellen nem mondanak — ez nekem csak érdememre válik. S ön ezt nekem mégis bünhül tulajdonítja! Óh tudatlan ember! Mondhatnám ugyan másképen is, de így jobban tetszik nekem, hogy ön egy tudatlan, személyeskedő, pénzvagyó ember!

Ha önbem a két egygyű falusi „pógár“-nem is ült volna össze két egygyű falusi „pógár“-ral, hogy czikkezenek! Két egygyű pógár és a siklósi pénzvagyó szerkesztő... tres faciatum collegium!... Szégyelje magát! S ön még tagadni meri, hogy a két falusi „pógártársat“ nem ismeri? Nem maga mondá-e nekem és izené is egy mindenki által becsült és tisztelt siklósi úri egyentől, hogy Jakab Ferencz hozzá méltó sógorával, a híres iskolapártoló s jámbor erkölcsű kistótfalui bíróval, több ízben voltott önnél könyörögni a czikk kiadása végett? illetőleg alkudozni, hogy ingyen adja ki. — És mégis ön nem ismeri őket! Szégyelje magát, hogy ily arcczatlantul mer hazudni!

„Kien verik el hát a port?“ Én verem el önön híres pénzvagyó szerkesztőt! Micsoda magyar nyelvtanár és szerkesztő az, ki lapját grammaticke helyesen nem tudja szerkeszteni, a kinek lapja tele van nyelvtani hibákkal. Bizony akár mint polgári iskolai tanár, akár mint lap-szerkesztő egyáltalában nem válik ön Siklósnak díszere.

Mondja csak: bántottam-e őnt valaha? Soha! Sőt a mint fölszözlött: lapjának mindjárt előfizetője s tudósítója lettem! Miért rugtatott ön hát úgy ellenem? Mert azt gondolta, hogy olyan leszek mint egy jó fejűs tehén: nemcsak előfizetek, hanem a nyilt-téri közleményekért is szőrom a pénzt! S most, miután látja, hogy a zsákmányának képzelt egyén oda van: nagyot ordít ön nyilt leveleiben utánam, mint az oroszánbörbe öltözött nagyfüllű állat, de épen ordítása mutatja, hogy hiszen ez nem oroszlan, hanem csak a nagyfüllű állat ordítása! Ordítása nem is nekem, hanem önnök válik szegyenére minden okos és mívelt ember előtt. Epen ezért én nem veszem őnt és ordítását semmibe, miképen nem veszi őnt semmibe a siklósi intelligens közönség, melynek alig van egy pár tagja, kit ön már lapjában meg ne mart volna! — A papi köntös ellen való rugdalódzásaira meg csak azt mondom, hogy milliionszorta jobban megérdemlem azt, mint ön a tanári katedráját s szerkesztői tollát; mert én a papi köntőre soha szegye nem hoztam, s nem is hozok soha, míg az olyan ember mint ön, tudatlanságával és pénzvagyóval tanári székét csak megszegyeníti, szerkesztői tollát pedig meggyalázza! Hogy én papi hivatalomat nem gyaláztam meg soha s a papi köntöst méltóan viselem, mutatja ez alább közölt esperesi bizonyítvány. 446/1890. sz. A f.-baranyai ev. ref. egyh.-megye esperesétől. Alulírott hivatalosan bizonyítom, hogy Tiszteendő Máté Balázs kistótfalui ref. lelkész ir hivatalos köteleseit hiven s buzgón teljesíti s azok elhanyagolása miatt soha az esperesi hivatalnál vád nem emeltett ellene. Kelt Tereghyven 1890. Május 24-én. Kovács Antal esperes. (Pecset helye). Nem sül ki a szemé önnök szegyenében egygyű falusi polgárokkal trafikázó szerkesztő, midőn ílyet olvas?... Különbön önnök nincs szemé már, a mit talan-telen képzővel, hogy nincs szemé, magyarán másképen szoktunk kifejezni. Érti? — Megtanítom én őnt majd moreire és magyar nyelvtanra, ha eddig nem tanították még jól meg! „Kien verik el hát a port?“ kérdem meg egyszer. Önön! a ki szerkesztő és román. kath. ember létre egygyű falusi pógárokkal összeszuri a levét, s ref. felekezeti dolgokba avatkozik, a mikhez nem ért, s a mikhez semmi köze! pui! ílyet tenni!

Tudja meg, hogy oly ember által gyaláztatni, mint ön, érdemnek és dicsőségemnek tartom. Várom azért a 2-ik nyilt levelet, ha úgy tetszik!

Végül egyéb, a Vernerről fölhozott állításaira és gorombaságaira csak azt mondom: így csak egy olyan ember irhat, kinek elméje a nagy pénzvagyó miatt megszarodott. Imádkozom is önt: „Atyám! bocsásd meg neki, mert nem tudja, mit cselekszik!“

Kis-Tótfalun, 1890. július 19-én.

Máté Balázs m. p.,
ev. ref. lelkész.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Dani. A „praxis“ tárczának a végét, t. i. a hol az a gabalyított kérdés van, igen praktikusao a „Veréb Jankó“-ban fogjuk kissé körülzarnirova föltálatni; mert ezjel a környezettel nem egészen válik be a „P. F.“-be; mivelhogy az eleje erőltetett bevezetés a tárcza

*) Ezen rovat alatt megjelentek nem vállal felelősséget A szerk.

Gabona-árjegyzék.

Pécs sz. kir. városában 1890. évi július hó 16-án tartott hativásárról.

Az árak mértékárként számítanak.

Buzs	őszi	7 frt	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Kétszere	őszi	6	70	—	—
	új	6	50	—	—
Rozs	őszi	5	80	—	—
	új	5	70	—	—
Árpa	őszi	6	—	—	—
	tavaszi	—	—	—	—
Zab	őszi	—	—	—	frt —
	tavaszi	—	—	—	—
Bukköny Repcze	széna	—	—	—	—
	—	—	—	—	—
Kukoricza	őszi	5	80	5	70
	új	—	—	—	—
Széna	őszi	2	70	2	30
	új	—	—	—	—
Szalma	őszi	2	30	2	—
	új	—	—	—	—

Kinalat: gyenge (középszerű 350 gabonaköcsi volt a piacon.)

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ**
Felelős szerkesztő: **MAKSCH LAJOS.**

Hirdetések:

Minden dohányozásban és díszaru-üzletben.

A legjobb **szivarka-papír** a valódi

LE HOUBLON

FRANCZA GYÁRTÁNY
CAWLEY és HENRY-TŐL
PÁRISBAN
1889-IKI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÖST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társai BÉCSBEN.

Egy fiatal 10 hónapos csokoládé színi faj (német) kan vizsla

az aug. foglyaszat és fürjezésre alkalmas, 30 frtért eladó. — Hol, megmondja a kiadóhivatal.

8230. sz.
tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krasznay Miklós ügyvéd végrehajthatónak Kovacs József végrehajtást szenvedő elleui 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szt.-lőrinczi kir. járásbírósg területén lévő Kis Csány község határában fekvő, a kis csányi 47. sz. tjkvben felvett 52. hszsz. 40. sorsz. házból, udvartér és kertből 1/4 telekből, legelő és erdő illetményből Kovacs Józsefet illető részre 340 frt kikiáltási árban s ugyanezen tjkvben felvett + 175 és 1622. hszsz. készletekből Kovacs Józsefet illető részre 33 frtban az árvevést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi augusztus hó 6-ik napján d. e. 10 órakor Kis Csány község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatulni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10%, át vagyis 34 frtot, és 3 frt30 krt. készpénzben avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óradékképe értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzuek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt a szerzőgáltatni.

A pécsi kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság Pécsen, 1890. évi május hó 24 ik napján.

Bogyay Pongrácz.
kir. törvénzbíró.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. ügyészség főllégelete alatti központi és a batósága területén levő pécsi, pécsváradai, mohácsi, dárdai, siklósi, szt.-lőrinczi és a sásdi kir. járásbírórági

fogházakban letartóztatott foglyok és rabok rendes élelmezésének

valamint a betegek számára orvosi rendelvény alapján kiszolgáltatandó étadagok és élelmi szerreknek a jövő 1891. évi január hó 1-től torjedo 1 évre esetleg kivételesen 3 évre leendő együttes biztosítása iránt a pécsi kir. ügyészség hivatalos helyiségében f. évi augusztus hó 21-én d. e. 10 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekapcsolt nyilvános szóbeli árlejtés fog megtartatni.

Miről vállalkozni kívánók azzal értesítettek, hogy az 50 kros bélyeggel ellátott s az alábbi kellékeknek megfelelőleg kiállított és felszerelt zárt irásbeli ajánlatok az árlejtés megkezdésig az alulirt kir. ügyészségnél nyujtandók be.

Később érkező ajánlatok, valamint az árlejtés befejezte után tett utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az irásbeli ajánlatokban számokkal és betűkkel kiírva külön ajánlat teendő; 1) a rendes étadagokra nézve 56 dgr. kenyérral együtt, 2) a bőjti (112 dgr. kenyér) étadagra nézve; végül 3) a betegek részére kiszolgáltatandó étkekre nézve, mely utóbbi ajánlatnál a számvöllel megállapított kikiáltási árakhoz viszonyított százalékos leengedés mennyisége tüntetendő ki.

A bánatpénz összege 1200 frtban állapított meg, mely készpénzben vagy szabály szerinti biztosítékul elfogadható értékpapirokban az ajánlatához melléklendő, a szóbeli árlejtésben részt venni kívánók által pedig az árlejtés megkezdése előtt letendő, kiemeltetve, hogy még le nem bonyolított más hasonló vállalatoknak letétben lévő biztosítéka, illetőleg az arra való hivatkozás az előirt bánatpénzt nem pótolhatja.

A kir. ügyészség által nem ismert vállalkozók előéletük és vagyoni állapotuk iránt magukat, a zárt ajánlatához melléklendő, illetve a szóbeli árlejtésnél bemutatandó hatóságai bizonyítványokkal igazolni tartoznak.

A piaci árak alapján számvöllel megállapított kikiáltási ár: a rendes étadag és 56 dgr. kenyérre nézve 15.34 kr., a bőjti (112 dgr. kenyér) adagra nézve 9 kr. a beteg étadagok kikiáltási árairól valamint a részletes árlejtési feltételekről a kir. ügyészség irodájában a hivatalos órák alatt értesülési szereshető s az árlejtési feltételek ismerete, valamint az, hogy ajánlattevő magát azoknak alveit, az irásbeli ajánlatokban kifejezetten megemlíteendő.

Kelt Pécsen, 1890. évi július 16.

Zsolnay György,
kir. ügyész.

A felséges királyi család kedvencz itala.

Krondorfi savanyuviz

a t. cz. közönség figyelmébe ajánlatik mint a létező legkitünőbb savanyuviz,

kitünő borviz.

Nagyhatású gyógyital a lélegzési, emésztési és vizezőszervek hurutos bántalmainak, általában mindazon esetekben, a melyeknél az orvosi rendelet szerint savanyuviz használandó.

Magyarországi főraktár:

BAUER LAJOS és TESTVÉRE

Budapest V., Arany János-utca 9. szám.

Kapható mindenütt.

BUDAPEST SZÁLLODA

BUDAPEST,

IV. Bécsi-utca 2. szám.

Alólírottak van szerencséje a

„BUDAPEST SZÁLLODÁT“

Bécsi-utca 2. szám

ezennel a legmelyebben ajánlani. Szállodám a város központján áll és minden vasuti állomásról a társasokosi és lóvasutak által kényelmesen és gyorsan elérhető. A „Budapest szállodában“ nincs étterem és így ugynevezett zeneostélyi szinos, tehát zavartalan éjjeli nyugalom; továbbá a személyzet csakis minden emeleten egy szobaleány és egy bérzolgából, ki a podgyászról is gondoskodik, áll. Ezen rendszabály által annyit takarít meg az utazó borraalóban, a mennyiben más szállodában a szoba körül. Másrészt pedig az utazó nincs kitéve annak a máshol fellebb rossz szokásnak, hogy a személyzet egész sorfalt középre, kíván, szerepcsés utat.” Szoba ár 1 frttől feljebb, kiszolgáltatási díj (Service) nem számítatik.

Minden utazónak tehát, ki jól és a mellett otosón akar lakni a „Budapest szálloda“ legmelyebben ajánlható.

Kiváló tisztelettel:

SEUTTER EDE.

A legjobb minőségű

gép- és hajtószijak
cséplőgépekhez, varró- és kötőszijak
készben és rendelés útján kaphatók

Kovácsits Antal

szijgyártónál

Pécsett, az irgalmasok utcáján.

DREHER ANTAL, kőbányai kivíteli söré
a monarchia legjobb és legkitünőbb sörét ismeretes Pécssett kizárólag a főraklárban
Bayer Ferencz né
icapható.

A több oldalról tett erőlködések és más fajta sörök, minők szalon sör, udvari sör elnevezések mit sem használnak és az eddig elismert **„DREHER A. KŐBÁNYAI SÖRÉ”** ezután is

♦♦ minden sörök királya ♦♦

marad — Dreher Antal kőbányai márczusi és királyi söré általam itt palacsokban fogalomba hozatva csak akkor valódi, ha a palacsokok dugóján **„DREHER A. KŐBÁNYA”** van beegatve, mit a dugó kihuzásnál egyelemben venni kérek.

Bayer Ferencz,
DREHER A. kőbányai sörének főraklára Pécssett.

7207

1890. sz.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telekügyi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyám-pénztára végrehajtónak Marossy Ignác és neje Kovács Judit Helyesfai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 430 frt tőkekövetelés és járuléki iranti végrehajtási ügyében a szt.-lőrinci kir. járásbírósnak területén levő Helyesfán fekvő a helyesfai 270. sz. tjkvben felvett 1564. hszsz. szőlőre és présházra az árverést 3236 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1890. évi augusztus hó 22-dik napján d. e. 10 orakor Helyesfa község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának 10% át, vagyis 323 forint 60 krajczart készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekügyi hatóság Pécssett, 1890. évi május hó 1-8ó napján.

Lukrits István,

kir. törvényszéki bíró.

A legolcsóbb, legjobb és kipróbált
Barthelnek eredeti carbolineumával

barnára való bemázolása által tartósan megvédetnek a korhások, fészerek, raktárak, kocsik, gazdasági eszközök, padlók stb. rothadás, gomba, korbács és féreg ellen.

Istállók általi deszinficiálatnak. 1 ko. eleendő 6 m² méterre. Ut-sítás ingyen. Földművelhetetlen minőségű jótállás. 5 ko. próbaküldemény 1 frt 50 kr., 100 ko. 16 frt Bécsben.

Carbolsav, carbolmész, kocsikenőcs legolcsóbb árón Árusítókunk engedély.

Michael Barthel & Comp. vegyészeti gyára
Regensburg—Bécsben X., Keplergasse 20
(alapt. 1781.)

98. sz. 1890.

124. ikt. isksz.

Pályázati hirdetés.

Melynélfogva Pécs szab. kir. város községi iskolaszéke nevében alulírott részéről ezenel köztudomásra hozatik, hogy a város elemi tanodánál előléptetés folytán üresedésbe jött egy 400 frt évi fizetéssel javadalmazott ideiglenes minőségű

segédtanítónői állás,

a melynek betöltése végett ezenel f. é. augusztus hó 12-ig pályázat nyitattik. Felhivatnak eunek folytán azok, kik ezeu állást elnyerni óhajtják, hogy ez iránti tankepesítésüket, korukat, erkölcsi magaviseletüket, netan eddigi alkalmásukat igazoló bizonyítványokkal ellátott kérvényüket a fenti határidőig hozzám benyujtsák.

Pécsett, 1890. évi július hó 11-én.

Aidinger János,

kir. tanácsos, polgármester,
mint a községi iskolaszék elnöke.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

<p>Mosógépeket, (Strakosch és Poner szabadalmazott) facsarógépeket, ruha-mángolókat, vasalógépeket sat.</p> 	<p>Csatorna-zárakat, önmozgásu, legjobb védelem áradás ellen, patkányok ellen, csatorna-bűz ellen.</p> 	<p>Meidinger-kályhakat egyszerű és díszes kiállításban. szabályozható töltő-kályhakat, Caloriférest, központi fűtések, szellőztető készülékeket.</p>
--	---	---

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

BÉRBE ADANDÓ

a Pécs baranyai központi takarékpénztár Bazár épületében — Széchenyi-tér — folyó évi november 1-jétől bérbe adandók:

a) Zsolnay I. cég által bérben birt összes helyiségek

egészben vagy részben,

b) Muhr Henrik cég által cukrárdának használt

bolti helyiség,

továbbá azonnal:

c) egy 3 szoba-, konyha-, kamara-, farakhely- és padlás-részből álló

I. emeleti lakás.